

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

9. On omettra le deuxième alinéa du préambule (voir observation 6).

Article 3

10. L'article 3 reproduit dans une large mesure le contenu de l'article 7 de la loi du 15 mai 2007 'fixant un cadre juridique pour certains prestataires de services de confiance'. Seul le 8° de l'article 7 n'est pas intégralement reproduit.

A cet égard, le délégué a donné les précisions suivantes :

« Voor artikel 4 van het ontwerp 50.349/3 hebben we inspiratie gevonden in een voorontwerp van wet tot vaststelling van een juridisch kader voor sommige verleners van vertrouwensdiensten en bepaalde elektronische documenten en gegevens. Die wet zou in de plaats moeten komen van de wet van 15 mei 2007 tot vaststelling van een juridisch kader voor sommige verleners van vertrouwensdiensten. Deze wet is zonder voorwerp omdat niet voldaan is aan artikel 16 ervan, namelijk dat er geen uitvoering werd aan gegeven tegen 1 december 2007.

[...] De bevoegde persoon binnen de FOD Economie heeft mij meegedeeld eind 2010 dat dit project pas verder kon gaan als er een nieuwe regering is. »

La loi du 15 mai 2007 est toujours en vigueur. Le fait qu'avant le 1er décembre 2007, il n'a pas été fait usage de la délégation que l'article 16 accorde au Roi et que cette délégation a entre-temps cessé d'exister, n'empêche pas que les dispositions soumettant les prestataires de services à certaines obligations soient toujours en vigueur. La loi n'est donc pas « dépourvue d'objet ».

Des dispositions qui n'ont d'autre objet que de rappeler une norme supérieure, en la reproduisant ou en la paraphrasant, n'ont en principe pas leur place dans des règles d'exécution, notamment parce que la nature juridique des dispositions reproduites pourrait en devenir incertaine et que cela donne erronément à penser que l'autorité qui reproduit les règles peut également les modifier. Pareille méthode ne peut se justifier que si la bonne compréhension du régime en projet exige que des dispositions d'une norme supérieure soient reproduites, et seulement à condition que l'origine des règles concernées soit précisée (par la mention « conformément à l'article ... de la loi du ... ») et que la reproduction soit correcte et littérale afin de ne pas créer de confusion quant à leur portée exacte.

En conséquence, l'article 3 devra être omis ou, à tout le moins, être adapté dans le sens précité.

La chambre était composée de :

MM. :

P. Lemmens, président de chambre;

J. Smets, B. Seutin, conseillers d'Etat;

J. Velaers, assesseur de la section de législation;

Mme G. Verberckmoes, greffier.

Le rapport a été présenté par Mme R. Thielemans, premier auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. P. Lemmens.

Le greffier,

G. VERBERCKMOES.

Le président,

P. LEMMENS.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

9. Het tweede lid van de aanhef dient te worden weggelaten (zie opmerking 6).

Artikel 3

10. Artikel 3 neemt grotendeels de inhoud over van artikel 7 van de wet van 15 mei 2007 'tot vaststelling van een juridisch kader voor sommige verleners van vertrouwensdiensten'. Enkel 8° van artikel 7 wordt niet volledig overgenomen.

De gemachtigde heeft in dit verband de volgende toelichting verstrekt :

« Voor artikel 4 van het ontwerp 50.349/3 hebben we inspiratie gevonden in een voorontwerp van wet tot vaststelling van een juridisch kader voor sommige verleners van vertrouwensdiensten en bepaalde elektronische documenten en gegevens. Die wet zou in de plaats moeten komen van de wet van 15 mei 2007 tot vaststelling van een juridisch kader voor sommige verleners van vertrouwensdiensten. Deze wet is zonder voorwerp omdat niet voldaan is aan artikel 16 ervan, namelijk dat er geen uitvoering werd aan gegeven tegen 1 december 2007.

[...] De bevoegde persoon binnen de FOD Economie heeft mij meegedeeld eind 2010 dat dit project pas verder kon gaan als er een nieuwe regering is. »

De wet van 15 mei 2007 is nog steeds van kracht. Het feit dat vóór 1 december 2007 geen gebruik gemaakt is van de bij artikel 16 verleende machtiging aan de Koning, en die machtiging sindsdien niet meer bestaat, belet niet dat de bepalingen die aan de dienstverleners bepaalde verplichtingen opleggen, nog steeds van kracht zijn. De wet is dus niet « zonder voorwerp ».

Bepalingen die alleen maar een hogere norm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden gebillijkt, en dan enkel op voorwaarde dat de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding « overeenkomstig artikel... van de wet van... ») en dat de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

Artikel 3 dient dan ook te worden weggelaten of, minstens, te worden aangepast in de voornoemde zin.

De kamer was samengesteld uit :

de heren :

P. Lemmens, kamervoorzitter;

J. Smets, B. Seutin, staatsraden;

J. Velaers, assessor van de afdeling Wetgeving;

Mevr. G. Verberckmoes, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. Thielemans, eerste auditeur.

XXXXXXXXXXXX

De griffier,

G. VERBERCKMOES.

De voorzitter,

P. LEMMENS.

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE, P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE ET SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES, COMMERCE EXTERIEUR ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

[C – 2013/11135]

22 FEVRIER 2013. — Arrêté ministériel soumettant à licence l'exportation des marchandises à destination de l'Iran. — Erratum

Au *Moniteur belge* du 6 mars 2013, acte n° 2013/11102, page 13671, in fine des Annexes Ire et II, il faut lire : « Vu pour être annexé à l'arrêté ministériel du 22 février 2013 soumettant à licence l'exportation des marchandises à destination de l'Iran. ».

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE, K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE EN FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

[C – 2013/11135]

22 FEBRUARI 2013. — Ministerieel besluit waarbij de uitvoer van goederen met bestemming Iran, aan een vergunning onderworpen wordt. — Erratum

In het *Belgisch Staatsblad* van 6 maart 2013, akte nr. 2013/11102, blz. 13671, in fine van de Bijlagen I en II, moet gelezen worden : « Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 22 februari 2013 waarbij de invoer van goederen met bestemming Iran, aan een vergunning onderworpen wordt. ».